

Президент
Рассел М.
Нельсон

Вдячний за батьків

Чи доводилося вам коли-небудь чекати, щоб сталося щось хороше? Що може допомогти вам чекати цього?

Усі восьмеро моїх прадідусів і прабабусь були наверненими до Церкви в Європі. Вони були дуже вірними в Церкві. Після того дехто з моїх предків перестав жити за євангелією. Через це мої батьки не дуже часто ходили до Церкви, коли я був дитиною.

Я любив своїх батьків. Вони навчили мене дуже важливим урокам. У мене не вистачає слів, щоб віддячити їм за нашу щасливу домівку. Але навіть коли я був ще хлопчиком, то знав, що щось втрачаю через те, що наша сім'я рідко ходить до церкви. Одного дня я їхав трамваем до книгарні, щоб знайти там книгу про Церкву. Мені подобалося вивчати євангелію.

Коли я дізнався про Слово мудрості, то зрозумів, що мої батьки не живуть так, як навчає ця заповідь. А мені хотілося, щоб вони її дотримувалися! Тож одного дня

я розбив усі пляшки з алкоголем, які були у нашому домі, об цементну підлогу! Я думав, що батько покарає мене, однак він нічого мені про це не сказав.

Коли я підріс, то продовжував вивчати євангелію. Я почав розуміти прекрасний план Небесного Батька. Я охрестився, коли мені було 16 років. На Різдво я часто собі казав: "Я не хочу ще одного Різдвяного подарунка! Я лише хочу запечататися зі своїми батьками у храмі". Я чекав багато років, поки ця мрія здійснилася. Коли моїм батькам було вже за 80, ми нарешті запечаталися сім'єю! Того дня я відчував велику радість. Кожного дня я все ще відчуваю радість, що вони були запечатані разом, і я був запечатаний до них. ●

Адаптовано з "Одкровення для Церкви, одкровення для нашого життя", квітнева генеральна конференція 2018 р.